

КИЗÁК Йосиф Іванович (23. 03. 1898, с. Камйонка, нині округ Стара Любовня, Словаччина — 21. 12. 1966,

м. Пряшів, нині Словаччина) — церковний діяч, педагог, драматург. Син [І. Кизака](#). Теол. освіту здобув у Будапешті (1920), також в Університеті вивчав рос. та української мови. Закін. природозн. факультет Карлового університету у Празі (1924), де того ж року здобув ступ. д-ра теології. 1925 висвяч. на священника. Від 1920 викладав в Учит. семінарії, від 1922 — у Греко-катол. богослов. семінарії, 1937–46 — у Греко-катол. рос. гімназії (усі — Пряшів). Був консисторіал. радником (1929) та титуляр. каноником (1932), ред. єпарх. г. «Русское слово» (1933–36). У зв'язку з ліквідацією Пряшів. греко-катол. єпархії 1950 прийняв православ'я, відтоді — на Православ. богослов. факультеті у Пряшеві: 1954–55 — продекан. Автор статей з питань філософії, заг. і спец. догматики, церк. права. Опублікував п'єси «Свадьбой начинается, свадьбой кончается» (1935), «Именины у батька Духновича», «Присташъ» (обидві — 1937; усі — Пряшів).

[М. І. Мушинка](#)

Бібліографічний опис:

Кизак Йосиф Іванович / М. І. Мушинка // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11903>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).